

Skolemester af Profession. Men Realiteten er jo det vigtigste, og der gik det ærede Medlems Udtalelser da ud paa, at medens dette høje Ministerium, som det nu synes at dette Ting paa en Gang omfatter med en saa stor Kærlighed, havde vist sig saa særdeles imødekommende i det andet Ting, aabenbart altfor imødekommende efter det ærede Medlems Mening, og havde givet for meget efter baade ved Finanslovens Forelæggelse og under Finanslovens Behandling, har derimod det andet Ting stillet urimelige Forlangender og tendentløse Forslag og overhovedet lavet en Finansloov, hvormed der, saaledes som Konseilspræsidenten foreleden sagde i Folketinget, ikke kan administreres; der kan ikke regeres med den, som Krigsministeren sagde i Dag. Ja, det er Konfliktten, det kende vi; det have vi hørt i de 10—12 Aar, hvor vi have levet i provisoriske Tilstande, dermed begynder det. Det vil altsaa sige, at hvis Folketinget ikke giver efter, saa have vi Provisoriet. Jeg synes dog ikke, at man saaledes skulde male Janden paa Bæggen. Der er jo navnlig ikke i den Finansloov, her foreligger, som det ærede 3dje Medlem for 7de Kredts (Madsen-Nygaard) udførlig har paavist, givet nogen virkelig Anledning til en saadan Udtalelse. Maa jeg minde om, at der mellem det Finansloovforslag, som Finansministeren forelagde i Folketinget den 6te Oktober 1896, og det Finansloovforslag, der er udgaaet fra Folketinget, er en rent minimal Forskel med Hensyn til Summerne. Finansministeren forlangte i Indtægt 66,634,000 Kr., og Folketinget har bevilget 66,837,000. Folketinget har altsaa bevilget 203,000 Kr. mere, end der blev forlangt, da Finansministeren forelagde sit Forslag. Og hvad Udgiften angaar, forlangte Finansministeren 64,986,000 Kr., og Folketinget har sendt et Finansloovforslag herop, hvor der paa Udgiftssiden staar 64,732,000 Kr., det er 254,000 mindre, end der blev forlangt af Finansministeren, eller, naar man tager det procentvis, ikke en Gang 1 pCt. mindre. Det er 0,4 pCt., som Regeringen har faaet mindre, end Finansministeren forlangte, da han forelagde Forslaget. Nu beder jeg de Herrer betænke: et Ministerium kommer med et Finansloovforslag til Folketinget, og Resultatet bliver der, at det faar større Indtægt bevilget, end det har forlangt, og paa Udgiftssiden nægtes der kun 0,4 pCt. af, hvad der blev forlangt, og saa kommer man her og fortæller, at det er tendentløst, at det er en Finansloov, som der ikke kan administreres eller regeres med. Nej, det er 0,4 pCt., som Regeringen ikke har faaet, det er det hele.

Naar vi nu særlig se paa de militære Budgetter, saa have vi i Dag hørt den ærede Krigsminister med en meget tiltalende Barm raabe dette høje Ting til Hjælp. Man fik det Indtryk, at der var en Krigsmand i Fare; han kommer her til dette høje Ting og beder det om at hjælpe sig, og det lader til, at Tinget allerede er vel beredt til at komme ham til Undsætning. Hvad er det saa, som den høje Krigsminister har at beklage sig over? Naar vi se paa de Forslag, han stillede til Sagens 3dje Behandling i Folketinget, saa er deraf blevet nægtet paa § 22 25,497 Kr. 34 Ore; det er 0,25 pCt., der er nægtet ham paa hans ordinære Budget, ikke en Gang 1 pCt.; 1/4 pCt. — det er, hvad man har nægtet ham der — og paa det ekstraordinære Budget, disse overordentlige Udgifter paa § 26, er der nægtet ham 126,500 Kr. Naar man lægger begge disse Summer sammen, saa faa vi 151,997 Kr., som ere nægtede Krigsministeren eller, for at tage det procentvis, 1,40 pCt. Saa taler den ærede Krigsminister om, at man har nægtet ham det allernødvendigste til at kunne administrere og tage Ansvar for Hærens Udvikling. Jeg maa nu sige, at jeg troede, at det, den ærede Krigsminister særlig vilde lægge Vægt paa, og det, han ikke kunde undvære, det, som vilde sætte den danske Hær i Fare, hvis man ikke fik det netop i Aar, var Bristantgranaterne, Bagladehaubikerne og Ryggstolde til Kanonerne paa Søbefæstningen, disse tre Poster, som tilfammen er lidt over 70,000 Kr. Jeg troede, at disse Beløb ikke kunde undværes; men vi hørte i Dag den højtærede Krigsminister med en Aabenhed, som vi maa anerkende, sige, at det i og for sig er ligegyldigt, om det er det eller noget andet, der bevilges, det, det kommer an paa, er blot, at Værstederne kunne holdes i Gang, for kunne Værstederne ikke holdes i Gang, ruste Maskinerne. Men naar de blot ville holde Maskinerne i Gang, saa de ikke ruste, kunne de lade Bristantgranater eller hvad som helst andet være. Det er der virkelig Raad for. Naar man ikke vil have, at en Maskine skal ruste, kører man Olie og smører den med og pakker den saa godt ind; saa ruste den slet ikke; men at vi skulde give Penge, endog saa betydelige Summer, til Foranstaltninger, der lige saa godt kunde remplaceres med andre og ligesaa godt vente til næste Aar, blot for at holde Maskinerne og Værstederne derude i Gang, er dog noget besynderligt. Det er ikke nogen Begrundelse af, at disse Bevillinger ere saa nødvendige for Hæren, som den ærede Krigsminister gerne vilde give det Udseende af. — Om den ærede Marineminister vil jeg